

Καν
Κόζιαναν Στεφανου
Νοφίμραν



Ο ΣΙΘΩΝ

ΚΟΚΟ ΤΕΛΟΣ
ΑΤΕΒΛΗΘΗ

Περιοδική έκδοση τής Έκπολιτιστικής Έταιρείας Νέων Νικήτης Χαλκιδικής «Ο ΣΙΘΩΝ»

4ος Χρόνος

ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ 1978

Τεύχος 21

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Στις 15 Οκτωβρίου θα γίνουν οι δημοτικές εκλογές. Ήδη άρχισαν οι ζυμώσεις και οι συζητήσεις, χωρίς όμως ακόμη να ξέρουμε τους υποψήφιους και τους συνδυασμούς που θα κατεβάσουν για την εκλογική αναμέτρηση του άλλου μήνα. Εύχή μας — και εύχή όλων των Νικητιανών πιστεύουμε — να βάλουν υποψηφιότητα οι πιο ικανοί. Έτσι μόνο τα τόσα προβλήματα θα βρουν τη λύση τους και το χωριό μας θα δει καλύτερες μέρες. Πρέπει όμως να έχουμε υπόψη μας όρισμένα πράγματα για να βοηθηθούμε όλοι μας στη σωστότερη έκλογη.

Οι συνδυασμοί πρώτα - πρώτα θα πρέπει έγκαιρα να ανακοινώσουν το πρόγραμμά τους, για να έχουν τη δυνατότητα οι εκλογείς να εκτιμήσουν τις διαθέσεις των υποψηφίων και το πλάνο πάνω στο οποίο είναι αποφασισμένοι να δουλέψουν για το καλό του χωριού. Προσοχή όμως, όχι πρόγραμμα άνεδαφικό, μη εφαρμόσιμο, πρόγραμμα έντυπώσεων, αλλά πραγματοποιήσιμο, στηριγμένο σε σωστές βάσεις, με επίγνωση και αξιολόγηση των προβλημάτων που μας απασχολούν.

Οι ψηφοφόροι ύστερα θα πρέπει να αρθρουν στο ύψος των περιστάσεων και να προσέλθουν στις κάλπες με έντονη τη συναίσθηση του χρέους απέναντι σ' ένα χωριό που διψάει για καλύτερες μέρες και προκοπή.

Μοναδικό κριτήριο στην εκλογή των ανθρώπων που θα προσπαθήσουν να λύσουν τα προβλήματά μας την επόμενη τετραετία θα πρέπει να είναι η αξιοσύνη τους και η όρεξή τους για δουλειά και υπάρχουν αξιοί και δραστήριοι άνθρωποι αν σκεφτούμε λογικά, μακριά από οποιοσδήποτε σκοπιμότητες (κομματική κ.λ.π.) ή συμφέροντα που δεν προάγουν το καλό του χωριού. Είναι αδιανόητο να

ψηφίζουμε με γνώμονα τη συγγένεια ή τη φιλία ή το προσωπικό συμφέρον, παραβλέποντας το γενικό συμφέρον που είναι τις περισσότερες ίσως φορές αντίθετο προς αυτά. Είναι τραγικό να εμπιστευόμαστε τις τύχες μας στο φίλο μας, στο συγγενή μας, στο γείτονά μας, τη στιγμή που και μείς οι ίδιοι παραδεχόμαστε πως υπάρχουν άνθρωποι πιο ικανοί. Η τοπική αυτοδιοίκηση έχει τόσο δύσκολο έργο να επιτελέσει που μόνο ικανοί θα μπορέσουν να τη βγάλουν από το τέλμα στο οποίο βρίσκεται.

Όμως τα πολλά και σοβαρά προβλήματα της Νικήτης δεν μπορούν να λυθούν μόνο απ' αυτούς που θα εκλεγούν. Αν δεν υπάρχει στη συνέχεια η ομόθυμη και ενεργητική συμπαράσταση όλων των κατοίκων το αποτέλεσμα δε θά είναι θετικό. Γι' αυτό απαραίτητη θεωρείται η συνεργασία μετά τις εκλογές ανάμεσα στους κάτοικους του χωριού και στο Κοινοτικό Συμβούλιο που θα εκλεγεί. Κι αυτό πρέπει να το έχουμε υπόψη μας σαν ακόμη ένα άλλο στοιχείο που αποτελεί προϋπόθεση για την πρόοδο της Νικήτης.

Υστερα απ' αυτά λοιπόν, πρέπει, σταθμίζοντας όλους τους παράγοντες, να προχωρήσουμε με θάρρος στην κάλπη, για να αναδείξουμε τους πιο ικανούς. Είναι οι μόνοι που μπορούν να έγγυθουν την προκοπή του χωριού μας σήμερα που πραγματικά τη χρειαζόμαστε περισσότερο από κάθε άλλη φορά.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΛΟΓΕΡΟΙ

Πρωτάκουστο: οι Καλόγεροι σταμάτησαν το Κράτος. Συνέβη, που άλλο, στη Χαλκιδική, στη Σιθωνία, μεταξύ Νικήτης και Ν.Μαριαρά. Το Λαοαρχείο κάνει, όπως

είναι γνωστό, αντιπυρικές ζώνες και δασικούς δρόμους προσπέλασης για την προστασία του δάσους. Φυσικά οι δρόμοι αυτοί χρησιμοποιούνται (Συνέχεια στη σελ. 7)

ΤΟ ΡΥΜΟΤΟΜΙΚΟ ΤΗΣ ΝΙΚΗΤΗΣ

Με το ΦΕΚ Δ αρ. 432 τροποποιείται και συμπληρώνεται το από 24)3)76 Π.Δ. «Περί αναθεώρησης του ρυμοτομικού σχεδίου Νικήτης Χαλκιδικής».

«1. α) Έλάχιστον πρόσωπον: Δέκα πέντε (15) μέτρα. Έλάχιστον βάθος: Είκοσι πέντε (25) μέτρα.

Έλάχιστον έμβαδόν: Τετρακόσια (400) τετρ. μέτρα.
β) Κατά παρέκκλιση από του προηγούμενου έδαφίου θεωρούνται άρτια και οικοδομήσιμα τα οικόπεδα άτινα κατά την ήμέραν δημοσίευσης της υπ' αριθ. 16)1970 απόφασης του Νομάρχου Χαλκιδικής «περί έγκρισης του (Συνέχεια στη σελ. 7)

σχολιαζοντας την επικαιροτητα

Με τμήμα τὸ ἄγχος καὶ τὴν ἀγωνία γιὰ χιλιάδες ὑποψήφιους ἔγιναν καὶ φέτος οἱ ἐξετάσεις γιὰ τὰ Α. Ε.Ι. καὶ τὰ ΚΑΤΕΕ. Πολλοὶ οἱ διαγωνιζόμενοι, λίγες οἱ θέσεις καὶ τὸ ἴδιο πρόβλημα χρόνου μὲ τὸ χρόνο ὀλονέν καὶ ὀξύτερο. Ποιοὶ θὰ πετύχουν; Τί θὰ γίνουν οἱ ὑπόλοιποι; Γιατί αὐτὴ ἡ μονοπλευρῆ προτίμηση τῶν ὑποψηφίων στὰ ΑΕΙ; Γιατί αὐτὴ ἡ ἀδιαφορία τῶν ὑποψηφίων γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ καὶ τεχνικὴ ἐκπαίδευση;

Πολλὰ τὰ ἐρωτηματικὰ πὸς θέλουν ἀπάντηση. Ὅμως ἓνα εἶναι γεγονός: Ἡ παιδεία χρόνια τώρα στὸν τόπο μας νοσεῖ. Καὶ χρειάζεται σοβαρὴ ἐγχείρηση γιὰ νὰ ἀνανήψει καὶ νὰ βρεῖ τὸν πραγματικὸ της προσορισμό. Τὰ ἡμίμετρα καὶ τὰ πειράματα σὲ ἀδιέξοδο μᾶλλον ὀδηγοῦν καί, παρὰ τὴς ἐντυπώσεις πὸς πιθανὸν νὰ δημιουργοῦν, δὲν ὀδηγοῦν στὸ ἐπιθυμητὸ ἀποτέλεσμα. Γίνεται βέβαια μιὰ προσπάθεια τὰ τελευταῖα χρόνια γνωστὴ ὡς ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση, ὅμως ὁ δρόμος ἀκόμα εἶναι μακρὸς καὶ ἐπίπονος γιὰ νὰ μπορούμε νὰ μιλάμε γιὰ παιδεία σωστὴ καὶ ἄξια.

Πολὺς θόρυβος τελευταῖα γιὰ τὸ φορολογικὸ δικαιολογημένα βέβαια, γιατί εἶναι ἓνα θέμα πὸς ἐνδιαφέρει ὀλους τοὺς πολίτες καὶ πὸς πολλοὺς τοὺς μισθωτοὺς καὶ τὴς μικρομεσαῖες εἰσοδηματικὲς τάξεις πὸς πλήττονται περισσότερο μὲ τὰ μέτρα πὸς προσπαθεῖ νὰ ἐφαρμόσει ἡ κυβέρνησις. Ὅμως γιὰ νὰ μιλάμε γιὰ κράτος δικαίου, πρέπει καθένας νὰ συνεισφέρει στὸ δημόσιο ταμεῖο ἀνάλογα μὲ τὴς δυνάμεις του. Ἔτσι δὲν πρέπει τὸ μεγαλύτερο βάρος νὰ τὸ σηκώνουν οἱ οικονομικὰ ἀσθενέστεροι, ἀλλὰ οἱ μεγαλοεισοδηματίες, πὸς βρίσκουν τὸν τρόπο νὰ ξεφεύ-

γουν πάντα, χωρὶς νὰ ἐκπληρώνουν τὴς ὑποχρεώσεις τους. Αὐτοὶ εἶναι πὸς μὲ τὴ στάση τους ἐκμεταλλεύονται τὸ κράτος καὶ πλουτίζουν ὀλο καὶ περισσότερο καὶ αὐτοὶ πρέπει νὰ φορολογηθοῦν βαρύτερα γιὰ νὰ πάψει ἡ ἀδικία πὸς χρόνια τώρα ἀπογοητεύει τοὺς ἄλλους φορολογούμενους πὸς συγκριτικὰ εἶναι πολὺ περισσότεροι.

Ἄκόμα θὰ πρέπει νὰ ληφθοῦν οὐσιαστικότερα μέτρα γιὰ τὴν φοροδιαφυγὴ καὶ οἱ φοροφυγάδες — κυρίως οἱ μεγαλύτεροι — νὰ τιμωποῦνται ἀμείλιχτο τὸ νόμο σ' ὀλες τὴς περιπτώσεις χωρὶς καμιά ἀπολύτως ἐξαιρέση.

Μπόλικη τροφή ἔδωσαν τὴς τελευταῖες μέρες στὴς ἐφημερίδες τὰ σκάνδαλα τοῦ «ἀγίου» Πρεβέζης. Βίος καὶ πολιτεία ἡ δράση τοῦ «κεβασιμάτατου» καὶ τώρα καὶ παλιότερα. Καὶ ὁ κόσμος διαβάζοντάς τα ἀηδίασε μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ καὶ τὸ κατάντημα πολλῶν δεσποτῶδων μας.

Κάτι τέλος πάντων πρέπει νὰ γίνει. Δὲν μπορεῖ αὐτοὶ πὸς ὀρκίστηκαν ἀκτημοσύνη νὰ κατέχουν περιουσίες τεράστιες, αὐτοὶ πὸς κηρύττουν πτωχεῖα καὶ ἐγκράτεια νὰ ζοῦν ὡς μεγαστάνες; αὐτοὶ πὸς δέχτηκαν οἰκειοθελῶς τὴν ἀγαμία ἐφ' ὀρου ζωῆς νὰ μοιχεύουν προκλητικὰ, αὐτοὶ πὸς γνώρισμά τους πρέπει νὰ νᾶναι ἡ σεμνότητα νὰ προκαλοῦν ἀδιάντροπα.

Ἄς ἐπέμβει ἡ κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας ὅσο εἶναι καιρὸς καὶ ἄς καθαρῶσει ὀτι σάπιο ὑπάρχει στὸ σῶμα τῆς. Καὶ ἂν αὐτὴ δὲ μπορεῖ, εἶναι ἡ πὸς κατάλληλη εὐκαιρία γιὰ τὴν πολιτεία νὰ ἀδράξει τὸ φραγγέλιο καὶ νὰ βγάλει ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία αὐτοὺς πὸς ἀσχημονοῦν καὶ μὲ πολλοὺς τρόπους προσβάλλουν τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα.

Ἡ παράδοση στὴ Νικήτη

Μὲ μεγάλη χαρὰ ὡς ἐκπολιτιστικὸς σύλλογος βλέπουμε νὰ διατηροῦνται στὸ χωριὸ μας τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα. Πράγματι ἀπὸ τὴ φωτογραφία πὸς δημοσιεύουμε φαίνεται μὲ πόση ἀγάπη ὁ κόσμος περιβάλλει τὰ πανηγύρια. Φυσικὰ σήμερα δὲν ἔχουν ἀκριβῶς τὴν ἴδια ἔννοια

ξεχάσει καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ μικροὶ τὰ ὀμαδικὰ αὐτὰ γλέντια καὶ τὴς θρησκευτικὲς συγκεντρώσεις.

Σὰν ἐκπολιτιστικὴ ἐταιρεία εὐχόμεσθε νὰ συνεχισθοῦν καὶ νὰ ξαναγίνουν τὰ πανηγύρια, οἱ χαρούμενες συγκεντρώσεις τῶν παλιῶν καλῶν καιρῶν.



καὶ τὸν ἴδιο σκοπὸ πὸς εἶχαν πὸς παλαιὰ.

Βλέπουμε ὀμως ὡς μιὰ οἱ κογένεια ὀλοι νὰ πηγαίνουν στὸν Παντηλιά (Ἄγιος Παντελεῆμων) στὸν Ἄι-Παῦλο, στὸν Προφήτη Ἡλία, στὸν Ἄγιο Γεώργιο, στὸν Ἄγιο Νικήτη κ.λ.π.

Εἶναι πολὺ εὐχάριστο καὶ παρήγορο τὸ γεγονός πὸς παρ' ὀλη τὴν πρόοδο (τεχνική, ὕλική κ.λ.π.) δὲν ἔχουν

Φυσικὰ προσαρμοσμένα στὰ καινούργια δεδομένα.

Στὴ φωτογραφία πὸς εἶναι βγαλμένη ἀπὸ τὸ πανηγύρι τοῦ Παντηλιά (Ἄγιος Παντελεῆμων) φαίνεται χαρακτηριστικὰ πὸς διασκεδάζουν οἱ ἄνδρες στὰ τραπέζια μόνου τους νὰ τοὺς περιποιοῦνται οἱ γυναῖκες καὶ οἱ γυναῖκες μόνες νὰ τρῶνε καὶ νὰ συζητοῦν μόνες δίπλα καθισμένες στὸ χῶμα.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Πρὶν δύο βδομάδες ἄρχισε τὸ πρωτάθλημα Χαλκιδικῆς.

Στὸν πρῶτο ἀγῶνα πὸς ἔγινε τὴν Κυριακὴ 10 Σεπτεμβρίου, ὁ ἀθλητικὸς σύλλογος Νικήτης στὸ γήπεδὸ του ἔφερε ἰσοπαλία μὲ τὰ Μουδανιά 1—1.

Τὴ δευτέρη ἀγωνιστικὴ μέρα μέσα στὴν Τρίγλια, νικήθηκε ἀπὸ τὴν τοπικὴ ὀμάδα μὲ 1—0.

Τὴν περασμένη χρονιά ἡ θέση πὸς κατέλαβε ἡ ὀμάδα τῆς Νικήτης στὴ βαθμολογία δὲν ἦταν καθόλου τιμητικὴ.

Φέτος ὑπάρχουν καλύτερες προϋποθέσεις γιὰ ἀνάβαση τῆς ὀμάδας. Μὲ τὴν συμπαράσταση τῶν Νικητιανῶν πὸς εἶναι τόσο ἀπαραίτητη, ἡ ὀμάδα τῆς Νικήτης θὰ πάρει τὴ θέση πὸς πραγματικὰ τῆς ἀξίζει.

8ος ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΟΣ ΔΙΑΠΛΟΥΣ

Στις 22 Ιουλίου έγινε για όγδοη φορά ο κολυμβητικός μαραθώνιος των είκοσιπέντε χιλιομέτρων από την Καλλιθέα της Κασσάνδρας στη Νικήτη της Σιθωνίας που διοργανώνει η ΕΕΝΝ ο ΣΙΘΩΝ.

Δεκαεννιά κολυμβητές έλαβαν μέρος στον 8ο κολυμβητικό διάπλου, που σημείωσε επιτυχία από κάθε άποψη κυρίως όμως από αγωνιστική. Οι καιρικές συνθήκες — στο ξεκίνημα του αγώνα — δεν ήταν καλές, σιγά - σιγά όμως βελτιώθηκαν κι έτσι για πρώτη φορά ύστερα από χρόνια οι κολυμβητές δεν είχαν να παλαίψουν με τὰ κύματα και τὸν αντίθετο καιρό. Έτσι νωρίς τὸ από-

δοχή από τους παρευρισκόμενους στην παραλία της Νικήτης που ήταν χιλιάδες και είχαν έρθει με σκοπό να χειροκροτήσουν τὰ νέα αὐτὰ παιδιά που τόλμησαν κάτι που για τούς περισσότερους είναι ἀκατόρθωτο.

Στὴ διάρκεια τῶν ἀγώνων τὴν κύρια ἐκδήλωση πλούτισαν διάφοροι ἄλλοι κολυμβητικοὶ ἀγῶνες κυρίως μικρῶν παιδιῶν και ἀγῶνες κωπηλασίας.

Τὸ βράδυ ἐγινε δεξίωση για νὰ τιμηθοῦν οἱ κολυμβητές και οἱ βαρκάρηδες που κάθε χρόνο προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους και που δίκαια θεωροῦνται οἱ βασικότεροι συντελεστές τῆς ἐκδήλωσης.

ση νὰ εὐχαριστήσῃ ὅλους ὁσους βοήθησαν με κάθε τρόπο για νὰ πετύχει ὁ 8ος κολυμβητικὸς διάπλους τοῦ Τορωναίου Κόλπου. Για μιὰ ἀκόμη φορά ὅμως ἀπευθύνεται στοὺς ἀρμόδιους κρατικούς φορεῖς και ζητάει νὰ ἀναλάβουν αὐτοὶ τὴ διοργάνωση τοῦ Διάπλου τοῦ Τορωναίου για νὰ σημειώσει ἀκόμη καλύτερη ἐπιτυχία και νὰ γίνει ἀγῶνας διεθνῆς.

Ἀπευθύνεται πὺ συγκεκριμένα στὴ Γενικὴ Γραμματεία Ἀθλητισμοῦ και στὸν ΕΟΤ για νὰ ἐξελιχθεῖ σὲ ἀγῶνα διεθνούς ἐπιπέδου και παράλληλα νὰ γίνει πόλος ἔλξεως Ἑλλήνων και ξένων στὴ μαγευτικὴ Χαλκιδική. Οἱ τοπικοὶ παράγοντες περιμένουν τὴ βοήθειά τους που τὴ θέλουν ὅμως οὐσιαστικότερη ἀπὸ κάθε πλευρά.

Τί εἶδαμε και τί ἀκούσαμε στὸ Διάπλου

— Με πολὺ χαρὰ εἶδαμε τούς νέους μας νὰ βοηθοῦν στὴν προσπάθεια διαφήμισης τῆς ἐκδήλωσης. Εὐχόμενος νὰ πάρουν στὰ χέρια τους και νὰ συνεχίσουν τὸ βαρὺ ἔργο τοῦ συλλόγου.

— Τὸ πρωὶ τῆς μέρας που ἐγινε ὁ διάπλους με μεγάλη ὄρεξη τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Μ. Μιχαλοῦδης, Κ. Καρακυριαζῆς και Ἀχ. Παπαστεργίου με μέλη και φίλους τοῦ Σίθωνα κατάφεραν σὲ χρόνο ρεκόρ νὰ κάνουν τὴν ἐξέδρα για τὴν ἀπονομή. Ὅταν θέλουμε λοιπόν, πολλὰ πράγματα μπορούμε νὰ πετύχουμε ὅλοι μαζί.

— Τούς ἀγῶνες κολυμβήσεως τῶν μικρῶν και τούς ἀγῶνες κωπηλασίας παρακολούθησαν με ἐνδιαφέρον οἱ παρευρισκόμενοι χειροκροτώντας με θερμὴ τὶς προσπάθειες τῶν μικρῶν που εἶναι μιὰ ὑπόσχεση για τὸ μέλλον. Τὰ μέλη τοῦ Σίθωνα Θανάσης Ζαφειροῦδης και Πέτρος Γιθανέκος με ὄρεξη ἀνέλαβαν και διοργάνωσαν αὐτούς τούς ἀγῶνες.

— Ἰκανοποίηση και χαρὰ δοκίμασαν οἱ Νικητιανοὶ με τὴ βράβευση ἀπὸ τὸ Σίθωνα τῶν καλύτερων μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου. Εἶναι μιὰ ἐκδήλωση που γίνεται κάθε χρόνο και ἀποβλέπει στὴν εὐγενική ἀμίλλα ἀνάμεσα στοὺς μαθητές. Για φέτος βραβεύθηκαν ὁ μαθητὴς Παρασκευᾶς Ἀγασιώτης και οἱ μαθητρι-

ες Λάφνη Καραλῆ και Ἑλένη Προβατάρη.

— Παρόντες και οἱ τρεῖς βουλευτὲς τοῦ Νομοῦ Στάμος, Τσουπλάκης και Ξανθόπουλος (ὁ κ. Ξανθόπουλος μάλιστα και σὺν κολυμβητῆς), ὅπως και στὴν ἄλλη σπουδαία καλοκαιριὰτικὴ ἐκδήλωση τοῦ Σίθωνα, τὴν ἐκθεση δηλ. παλιᾶς φωτογραφίας.

— Τὰ μεγάφωνα κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἀγῶνων συχνὰ ἐνημέρωναν τούς παρευρισκόμενους για τὴν πορεία τῶν κολυμβητῶν μέσα στὴ θάλασσα. Οἱ καταδρομεῖς ἀσυρματιστές εἶχαν συνεχὴ ἐπαφή με τὰ πλοῖα που συνόδευαν τούς κολυμβητές.

— Ἡ τροχαία ὄλη τὴ μέρα, ἰδίως ὅμως τὸ ἀπόγευμα κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες για τὴν τήρηση τῆς τάξης και τὴν ἀποφυγὴ τῆς συμφόρησης στὴν παραλία τοῦ χωριοῦ.

Ὁ γιατρός τῆς Νικήτης κι αὐτὸς ἐπιστρατευμένος. Ἀπὸ τὸ πρωὶ ἦταν κοντὰ στοὺς κολυμβητὲς παρέχοντας κάθε βοήθεια.

— Τὰ συνεργεῖα τῆς Ε.Ρ.Τ. και τῆς ΓΕΝΕΛ ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι και φέτος κάλυψαν τηλεοπτικὰ τὴν ἐκδήλωση προβάλλοντας στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ και τὸ τέλος κυρίως τῶν ἀγῶνων.

— Ἀπὸ τούς πρώτους στὸ χῶρο τῶν ἐπισημῶν εἶδαμε τὸν Νομαρχόντα Διευθυντὴ Νομαρχίας Χαλκιδικῆς κ. (Συνέχεια στὴ σελ. 6)



Οἱ ἐπτά κολυμβητὲς που τεμάτισαν στὸν 8ο Διάπλου με τούς Πρόεδρο και Γ. Γραμματέα τοῦ Σίθωνα

γευμα πρώτος τεμάτισε ὁ γνωστός σὲ ὅλους γιατρός Γεώργιος Βρεττός. Κοντὰ του τεμάτισε δεύτερος μετὰ ἀπὸ λίγο ὁ Νικητιανὸς Γιάννης Παναγιώτου για νὰ ἀκολουθήσῃ τρίτος ἡ ἐκπληξη ὁ Θανάσης Θωμᾶς ἐπίσης ἀπὸ τὴν Νικήτη. Τὴν τέταρτη και πέμπτη θέση πήραν στὴ συνέχεια δυὸ ἀκόμη Νικητιανοὶ ὁ Ἀγγελος Κουτλιάνος και ὁ βουλευτὴς Θανάσης Ξανθόπουλος. Στὴν ἕκτη και ἑβδομὴ θέση τεμάτισαν πιασμένοι χέρι - χέρι ὁ Χρήστος Καγιακεισίδης ἀπὸ τὴ Μεταμόρφωση και ὁ Χρήστος Τσάμης ἀπὸ τὸ Νέο Μαρμαρά.

Σ' ὅλους ἐγινε θερμὴ ὑπο-

Παραβρέθηκαν στὸν τεματισμὸ τῶν ἀθλητῶν και στὴ δεξίωση ὁ Πρόεδρος τῆς Νικήτης Χ. Μάντισος οἱ βουλευτὲς Χαλκιδικῆς Στάμος, Τσουπλάκης και Ξανθόπουλος, ὁ νομαρχῶν Διευθυντὴς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς, ὁ ἀνώτερος στρατιωτικὸς διοικητὴς Κ. και Δ. Μακεδονίας, ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς Χαλκιδικῆς, ἐκπρόσωπος τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος και τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, δήμαρχοι και Κοινοτάρχες Χαλκιδικῆς και πολλοὶ ἄλλοι.

Ἡ Ε.Ε.Ν.Ν. «ὁ «Σίθων» για μιὰ ἀκόμη φορά — σὺν διοργανώτρια Ἐταιρία τῆς σπουδαίας αὐτῆς ἐκδήλωσης — αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέω-

Ο ΣΙΘΩΝ στον Κόσμο των Γραμμάτων και των Τεχνών

Έγινε με μεγάλη επιτυχία στη Νικήτη ΕΚΘΕΣΗ ΠΑΛΙΑΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Τεράστια επιτυχία σημείωσε η έκθεση παλιάς φωτογραφίας που οργάνωσε ο «Σίθων» τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο, στο Δημοτικό Σχολείο Νικήτης. Όλοι οι Νικητιανοί και οι άλλοι ξένοι που ήρθαν απ' τις αίθουσες του Δημοτικού Σχολείου, δέν έκρυβαν τον θαυμασμό τους για την έκθεση αυτή του Σίθωνα και τη συγκίνησή τους καθώς έβλεπαν απέναντί τους πρόσωπα που δέν ζούν πιά και που έγραψε ο καθένας τη δική του ιστορία. Τα χρόνια της Τουρκοκρατίας, ο Μακεδονικός αγώνας, οι Βαλκανικοί αγώνες, οι δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, η Μικρα

σπίτια που δέν υπάρχουν πιά, σέ έντονο χρώμα λαϊκής αρχιτεκτονικής, με χάρη κι ομορφιά που δέν τή βρίσκεις στα σύγχρονα από μετέδον κακότεχνα κτήρια. Ίδιαίτερη έντύπωση προκάλεσαν σχολικές φωτογραφίες, όπου πολλοί ήλικιωμένοι τώρα Νικητιανοί, με δυσκολία αναγνώριζαν τους έαυτούς τους, όταν 10 χρονών ήταν μαθητές στο Δημοτικό Σχολείο Νικήτης. Πολλές ώρες χρειάζονταν για να δει κανείς και να θαυμάσει όλες τις φωτογραφίες, από τις πιο παλιές μέχρι τις πιο καινούργιες. Η Ε.Ε.Ν.Ν. «ο Σίθων» ξεκινώντας από τις κρίσεις του



Στιγμιότυπο από τον άγιασμό κατά τα εγκαίνια της έκθεσης
σιατική έκστρατεία, τοπικά πανηγύρια, μικροεκδηλώσεις της ζωής ξανάρθαν στη θύμηση των μεγαλύτερων, καθώς ώρες ολόκληρες δέν χόρταιναν να κοιτάζουν τις φωτογραφίες που ήταν απλωμένες στους τοίχους του Σχολείου. Οι παππούδες μας στη μέντοι ο ένας δίπλα στον άλλο σαν αρχαϊκοί κοῦροι καμάρωναν κι οι γιαγιάδες μας, άπλειές και περήφανες, έδιναν τή δική τους παρουσία στο χώρο και τὸ χρόνο που έζησαν. Η ὄλη εικόνα συμπληρώνονταν από φωτογραφίες του παλιού χωριού, με

κοινοῦ για τήν έκθεση και από τὸ ένδιαφέρον πολλών Νικητιανών να αποκτήσουν ορισμένες φωτογραφίες, αποφάσισε να εκδώσει Λεύκωμα με τις καλύτερες από τις φωτογραφίες της έκθεσης και να τὸ διαθέσει σέ κάθε ένδιαφερόμενο Νικητιανό ή ξένο. Γι' αυτό παρακαλοῦνται ὅσοι θέλουν να προμηθευτούν τὸ Λεύκωμα να αποπεινούνται στον πρόεδρο του Σίθωνα κ. Μιχάλη Ἀναγνωστάρα, στη Νικήτη. Τή σπουδαία αυτή έκδηλωση από τὸ μάζεμα των φωτογραφιών από τὰ σπίτια, με

Καλλιτεχνικές δραστηριότητες μελών του ΣΙΘΩΝΑ

Παράλληλα πρὸς τήν έκθεση παλιάς φωτογραφίας, που θεωρήθηκε σαν ἡ βασική καλλιτεχνική έκδηλωση του Σίθωνα τὸ καλοκαίρι που πέρασε, λειτουργήσαν για τὸ ἴδιο χρονικό διάστημα, δηλ. Ἰούλιο - Αύγουστο, στο Δημοτικό Σχολείο Νικήτης και τέσσερες άλλες ένδιαφέρουσες εκθέσεις: 1) Ἐκθεση Χαλκογραφίας του μέλους του Σίθωνα Γιάννη Πούλιου,

2) Ἐκθεση Καρφογραφίας του προέδρου του Σίθωνα Μιχάλη Ἀναγνωστάρα, 3) Ἐκθεση Πυρογραφίας του μέλους του Σίθωνα Γιάννη Λουκοβίτη και 4) Ἐκθεση Ζωγραφικής του Ι. Κρομμίδα. Οἱ εκθέσεις αυτές σημείωσαν επιτυχία, με ευμενή τὰ σχόλια των επισκεπτών για τις ικανότητες και τις καλλιτεχνικές επιδόσεις των νέων τῆς Νικήτης, που πρωτοπόροι σέ πολλούς τομείς, γίνονται παράδειγμα μίμησης από άλλους νέους.

Διορισμοί εκπαιδευτικῶν

Με τὸς τελευταίους διορισμούς που δημοσιεύτηκαν πρόσφατα διορίστηκαν οἱ συγχωριανοί μας μέλη του Σίθωνα: Ἰωακείμ Κρικελίκος, Φιλολόγος, στο Γυμνάσιο Παλαιόχωρας, Μαίρη Παπαδημητρίου, φιλόλογος, στο Γυμνάσιο Ἀγ. Νικολάου, Πασχαλιά Δημαρᾶ φιλόλογος, στο Γυμνάσιο Πολυγύρου, Βιργίνα Μάντσιου, φιλόλογος, στο Γυμνάσιο Ρητίνης Πιερίας και ἡ Μαίρη Χριστιανοῦ, νηπιαγωγός, στο Πευκοχώρι Χαλκιδικῆς. Η Ε.Ε.Ν.Ν. «ο Σίθων» τὸς εὔχεται ὀλάμψυχα καλή σταδιοδρομία.

Τὸ Γυμνάσιο Νικήτης

Παλιότερα εἶχαμε αγωνιστεῖ για τή δημοσιοποίηση του ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου Νικήτης. Δυὸ χρόνια τώρα λειτουργεῖ τὸ Γυμνάσιο σαν Δημόσιο πιά, στεγασμένο στο κτήριο του παλιού Δημοτικοῦ. Ὅμως ἡ στέγαση δέν μπορεῖ να συνεχισθεῖ για πολύ, γιατί τὸ κτήριο εἶναι παλιό και δέν προσφέρεται για λειτουργία σχολείου με σύγχρονες απαιτήσεις. Γι' αυτό χρειάζεται να γίνει καινούργιο διδακτήριο. Ὁ αγώνας μας λοιπόν — που εἶναι και αγώνας ὄλων των Νικητιανών — έντοπιζεται σ' αυτό τὸ σημείο. Τὸ κράτος ἄς διαθέσει τις ἀναγκαῖες πιστώσεις για τήν κατασκευή νέου Γυμνασιακοῦ κτηρίου. Εἶναι ἀπαραίτητο για τή μόρφωση των νέων μας. Ἡ Πολιτεία πρέπει να παίρνει ὄλα τὰ μέτρα για τήν καλύτερευση τῆς παιδείας, τώρα που με τήν εκπαιδευτική μεταρρύθμιση καυχίεται πως φέρνει τήν πραγματική ἀλλαγῆ.

Χρη τήν τελική παρουσίαση, ανέλαβαν και έφεραν σέ πέρας ὕστερα από πολύμηνη εργασία τὰ μέλη του Σίθωνα, Γιάννης Κανατᾶς και Μάκης Παπάγγελος. Τὰ εγκαίνια τῆς έκθεσης, που τελοῦσε κάτω από τήν αἶγίδα τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς, έγιναν τήν Κυριακή 15 Ἰουλίου μπροστά στους τρεῖς Βουλευτές του Νομού, τὸν Νομαρχόντα Διευθυντή τῆς Νομαρχίας Χαλκῆς κ. Ζαχίδη, τὸ Στρατιωτικό Διοικητή Χαλκῆς και σέ πολλούς Νικητιανούς και ξένους.

Δημοτικά Τραγούδια τῆς Νικήτης

Γενικά γιά τό Δημοτικό Τραγούδι

Ἄν στή λογοτεχνία μας ὑπάρχει ἓνα κεφάλαιο, πού ὄλοι διαβάζουμε, θαυμάζουμε, ἀγαποῦμε καί νοιώθουμε τήν ἀξία του, σίγουρα εἶναι τό τό Δημοτικό τραγούδι. Καί τοῦτο γιατί ἡ ποίηση αὐτή δημιουργήθηκε ἀπ' τόν ἴδιο τό λαό, ἔχει τίς ρίζες τῆς στήν παράδοση καί ἀντικατοπτρίζει, ὅπως καί τ' ἄλλα πνευματικά προϊόντα καί τὰ ἔργα τῆς τέχνης του τή γνήσια λαϊκή ψυχή. Μέσα στό τραγούδι βρῖσκουμε ὀλοκληρωμένο τόν καθαρόαιμο νεοέλληνα.

Τό Δημοτικό τραγούδι στήν Ἑλλάδα παρουσιάστηκε ταυτόχρονα μέ τόν Ἕλληνα: «Σ' αὐτούς τοὺς τόπους, σ' αὐτά τὰ ξερά καί γυμνά χώματα ἐπάνω ἔζησαν, χάρηκαν, ἀγάπησαν καί πέθαναν γενιές ἀνθρώπων χωρίς καμιὰ διακοπή. Ὅπως εἶχε κλάψει ἡ κόρη τό χαμό τῆς μητέρας, μέ ὅμοιο τρόπο τήν ἔκλαψαν καί ἐκεῖνη ἀργότερα τὰ παιδιά τῆς· τὰ τραγούδια πού τραγουδοῦσε ἡ νέος λεβέντης στοὺς χορούς καί τὰ πανηγύρια, τὰ ἴδια αὐτά τραγούδια τὰ δ' ἔδασκε ὁ γέρος στό ἐγγόνια γιά νά συνεχιστεῖ ἔτσι ἀδιάκοπη ἡ ἀλυσίδα, πού ἔδενε τό χθές μέ τό σήμερον».

Ὅπως εἶναι φυσικό, Δ.Τ. εἶχαν καί οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες. Δυστυχῶς ἐλάχιστα διασώθηκαν γιατί ἡ ἀνάπτυξη τῆς λόγιας ποίησης ὑπερίσχυσε τῶν λαϊκῶν ἐμέτρων δημιουργημάτων· χάθηκε ἔτσι μιὰ ἄλλη ἀπόδειξη τῆς ἱστορικῆς συνέχειας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἄνθηση τό Δ.Τ. παρουσιάζει στό πρόιμα Βυζαντινά χρόνια. Ὁ λαός τώρα ἔχει περιορισμένες ἐλευθερίες, μικρή μόρφωση καί στό τραγούδι ἐκδηλώνει ὅλο του τό εἶναι. Αὐτά τὰ τραγούδια σίγουρα θά ἦταν σημαντικά, ἀλλά οἱ ἄνθρωποι τῶν γραμμά-

των τὰ παράβλεψαν ἀπό προκατάληψη. Κάθε «πολιτικό» γι' αὐτούς ἦταν ἀνάξιο λόγου!

Μεγάλη ἀνάπτυξη τοῦ Δ.Τ. ἔχουμε κατά τό 10ο - 11ο αἰ. Εἶναι ἡ ἐποχή τῶν ἀκριτικῶν τραγουδιῶν, πού ἔδωσε τό ὑλικό στόν ποιητή τοῦ ἔπους «Βασίλειος Διγενῆς Ἀκρίτας» πρώτου μνημείου τῆς Νεοελληνικῆς λογοτεχνίας.

Ὅποσδήποτε ὅμως ἡ ἀκμή τοῦ Δ.Τ. ἀρχίζει μετά τό 15ο αἰ., στό χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας. Ὁ ποιητής ἀφαιρέσει ἀπ' τό λαό τή δυνατότητα νά μορφώνεται. Λίγοι γραμματισμένοι ἀπόμειναν πού στό κρυφά μόρφωναν λίγους «καί τοῦ λαοῦ ἡ παιδεία ἔγινε προφορική». Δέν θά ὑ-

ποῦ συνεχίζεται ὀλοζώντανη ἔστω καί σ' ἐποχή δουλείας».

Ἡ ἀνάπτυξη τοῦ Δ.Τ. συνεχίστηκε καί μετά τή δημιουργία τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Ἐχουμε τώρα τὰ ληστρικά ἢ τραγούδια τῆς φυλακῆς πού συνεχίζουν τήν παράδοση τῶν κλέφτικων τραγουδιῶν, τὰ ἱστορικά πού εἶναι ἐμπνευσμένα ἀπ' τοὺς ἀγῶνες τῶν ὑπόδουλων ἀκόμα Μακεδόνων, Ἡπειρωτῶν κ.λ. π. καί πλῆθος ἄλλων ἀνάλογα μέ τόν προβληματισμό καί τόν πόνο τοῦ λαοῦ.

Τό Δημοτικό Τραγούδι τελειώνει τόν 20ο αἰ. Τελευταία του ἔκφραση θά πρέπει νά εἶναι τό λαϊκό - ρεμπέτικο τραγούδι. Βέβαια τὰ τραγούδια αὐτά εἶναι προσωπικά δημι-

ομοτική ποίηση, πού παρασύρονται καί χαρακτηρίζουν τή λαϊκή ποίηση ἀνούσια, ὅπως αὐτά τὰ «σύγχρονα».

Τελειώνοντας πρέπει νά ἐπαναλάβω, ὅτι τό δημοτικό τραγούδι εἶναι μιὰ γνήσια ἐκδήλωση τῆς λαϊκῆς ψυχῆς καί πρέπει νά τό σεβόμαστε ὄχι μονάχα γιά τήν καλλιτεχνική καί λογοτεχνική ἀξία, ἀλλά καί σάν ἐθνική περιουσία, σάν ἀστείρευτη πηγή ἐμπνευσης.

Γιά τή διάσωση καί διατήρηση τῶν Δ.Τ., πρέπει νά ἀγωνιζόμαστε συνέχεια, γιατί «ἐάν τό ἄλλας μωρανθῆ ἔν τίνι ἀλισθήσεσθε;».

Λίγα λόγια γι' αὐτή τήν ἐργασία:

Τό Δ.Τ. εἶναι συνταιριασμένο μέ τή μουσική καί τό χορό. Τόσο ἡ δημοτική ποίηση ὅσο καί ὁ χορός δέ σπουδάζονται στό σχολεῖα, στό ὠδεῖα, στό χοροδιδασκαλεῖα· αὐτά μαθαίνονται στό χωριό, στό χοροστάσι, στό λαϊκό πανηγύρι, στό σπιτικό γλέντι. Ἔτσι δέ πού μᾶς τὰ λένε, ἔτσι πρέπει καί ἐμεῖς νά τὰ διατηροῦμε: οὔτε ἀλλοιώσεις χρειάζονται, οὔτε τροποποιήσεις ἐπιτρέπονται.

Σ' αὐτή τήν ἐργασία θά παρουσιαστοῦν τὰ τραγούδια τῆς Νικήτης ἔτσι ὅπως μοῦ τὰ εἶπαν γνήσιοι κάτοικοι τοῦ χωριοῦ μας. Δυστυχῶς μέχρι στιγμῆς μονάχα τὰ τραγούδια (ἡ ποίηση) ἔχουν συγκεντρωθεῖ· πρέπει νά γίνει μιὰ δεύτερη μεγαλύτερη προσπάθεια γιά νά διασώσουμε τή μουσική καί τοὺς λαϊκοὺς τοπικοὺς χορούς, πού μέρα μέ τή μέρα λησμονοῦνται. Ἔτσι θά ὀλοκληρωθεῖ ἡ ἐργασία πού μόλις ἄρχισε.

Ἡ συλλογή αὐτή περιλαμβάνει τὰ δημοτικά τραγούδια τοῦ χωριοῦ μου· περιέχει ἑκατόν δεκάξι (116) τραγούδια, τὰ ὁποῖα μοῦ ὑπαγόρευσαν γνήσιοι κάτοικοι τῆς Νι- (Συνέχεια στή σελ. 6)

Τοῦ ΙΩΑΚΕΙΜ ΚΡΙΚΕΛΙΚΟΥ Καθηγητῆ Φιλολογίας

πάρχουν βιβλία στό ἐξῆς γιά τοὺς ὑπόδουλους· αὐτά θά ἀντικατασταθοῦν μέ τὰ τραγούδια, τὰ παραμῦθια, τίς παροιμίες, τοὺς μύθους. Ἐνα πλῆθος τραγουδιῶν θά δημιουργηθεῖ κατά τή διάρκεια τῆς δουλείας, πού θά τρέφεται ἀπό παλιές ἀπηχῆσεις, ἀρχαιοελληνικές καί βυζαντινές, καί θά καθρεπτίζει ταυτόχρονα τήν ὀλόγυρα ζωή, τήν ὀμαδική ζωή τοῦ λαοῦ στό ὑπαιθρο. «Μέ τήν ὑποταγή, λοιπόν, στό ξένο δυνάστη, στό τραγούδι εὗρισκαν οἱ Ἕλληνες τό φυσικότερο καί ἐκφραστικότερο μέσο γιά νά ἐξωτερικέψουν τίς μύχιες σκέψεις καί ἀντιλήψεις γιά τὰ περασμένα τῆς φυλῆς, τόν πόνο καί τήν ἀγανάκτηση γιά τίς συμφορές, τό θαυμασμό γιά τίς ἡρωικές πράξεις, τὰ ὄνειρα καί τίς ἐλπίδες γιά τή λύτρωση ἀπ' τή δουλεία, γιά ἐθνική ἀναγέννηση καί ἀνεξαρτησία καί συνάμα γιά ὄλα τὰ προβλήματα, τίς χαρές, τίς γιορτές, τὰ αἰσθήματα καί τίς ιδέες τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς

συγγήματα, γνωστοί οἱ συνθέτες τους, ὅμως ὁ λαός τὰ τραγουδοῦσε μέ ἀγάπη, τὰ ἔκανε κτῆμα του, δέ ρώτησε ποτέ γιά τό δημιουργό τους, οὔτε δυσκολεύτηκε νά προσθέσει ἢ νά ἀφαιρέσει στίχους ἢ νά ἀλλάξει τό «σκαπό» τους· καί τοῦτο γιατί εἶδε μέσα σ' αὐτά τόν ἑαυτό του, ὅπως καί στό «παλιά» τραγούδι.

Γιά τή δημιουργία νέων Δ.Τ. εἶναι μάταιο νά συζητοῦμε. Ἡ μεγάλη ἀνάπτυξη τῆς λόγιας ποίησης καταστρέφει τό κλίμα πού εὐνοεῖ τήν ἀνάπτυξη λαϊκῆς ποίησης, ἡ ὁποία πάλι δέν μπορεῖ νά ἀνεξαρτοποιηθεῖ ἀπ' τή προσωπική ποίηση. Τὰ λεγόμενα — κακῶς βέβαια — «σύγχρονα Δημοτικά Τραγούδια» εἶναι «ποιητικές!» συνθέσεις γνωστῶν ἐμπόρων τῆς μουσικῆς, χωρίς ἐμπνευση καί φαντασία, συνήθως κακῶς ἀπομιμήσεις παλιῶν τραγουδιῶν. Αὐτά ὄχι μονάχα εἶναι ἄχρηστα πέρα γιά πέρα, ἀλλά συντελοῦν καί στήν ἀπομάκρυνση τῶν νεωτέρων ἀπ' τή γνήσια

Τί είδαμε και τί άκούσαμε στό Διάπλου

(Συνέχεια από τή σελ. 3)
Ζαχίδη, πού μέ ιδιαίτερη άγάπη περιβάλλει τό Σίθωνα και τίς έκδηλώσεις του. Τήν ίδια άγάπη θέλουμε νά δείξει και ό καινούργιος Νομάρχης πού όπως μάθαμε είναι κι αυτός νέος, όπως όλα τά μέλη του Σίθωνα.

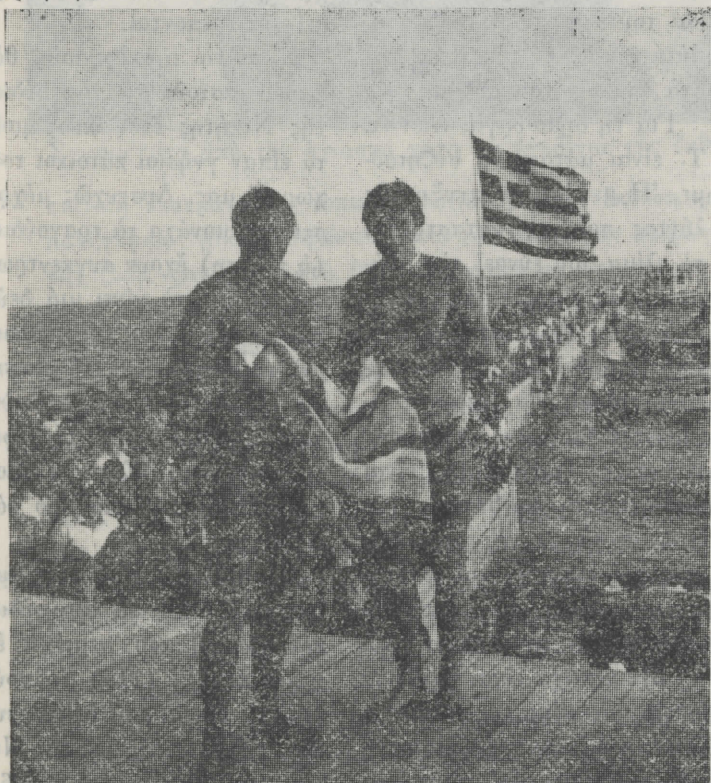
— Μέσα στη θάλασσα τó καρβάκι και τά ταχύπλοα σκάφη του Λιμενικού έτρεχαν παντού για κάθε ένδεχόμενο.

Και οι βαρκάρηδες δίπλα στους κολυμβητές αγωνίζονταν τó ίδιο σκληρά από τó πρωί μέχρι τήν ώρα του τεματισμού, κάτω από τόν και τó ήλιο συνοδύοντας ό καθένας τους από τήν άρχή μέχρι τó τέλος από έναν κολυμβητή. Είναι οι άφανεις ήρωες του Διάπλου οι βαρκάρηδες. Γι' αυτό οι εύχαριστίες όλων είναι τó μικρότερο δείγμα εύγνωμοσύνης στό έργο πού κάθε χρόνο μέ όρεξη επιτελούν. Φέτος είδαμε στην εξέδρα νά τιμώνται παίροντας τά μετάλλιά τους οι παρακάτω βαρκάρηδες: Γιαννακός Καλέας, Τιμολέων Καλέας, Μαυρουδής Οικονόμου, Κρικελίκος Δημήτριος, Θεόδωρος Κομπούρης, Γεώργιος Σμαραγδής, Βασίλειος Καρανι-

κόλας, Γεώργιος Σταμάτης, Δημήτριος Ζαφειρούδης, Χ. Χριστοδουλάκης, Χρήστος Σμαραγδής, οι Μαρμαρινοί άδελφοί Μιχάλης και Χρήστος Καράμπελας, ό Ζανάκος από τή Μεταμόρφωση.

— Η άπονομή των κυπέλων στους κολυμβητές πού τεματίσαν αποτέλεσε τήν πιο όμορφη στιγμή του Διάπλου. Οι Βρεττός, Παναγιώτου, Θωμάς, Κουτλιάνος, Ξανθόπουλος Τσάμης, Καγιακειϊσίδης πήραν συγκινημένοι από τά χέρια των επισήμων και μέσα σ' ένα παραλήρημα του πλήθους τά έπαθλα σαν ελάχιστη άναγνώριση τής προσπάθειας τώσων ώρών. Συγκινημένοι οι παρευρισκόμενοι χειροκρότησαν στη συνέχεια και τους υπόλοιπους κολυμβητές πού για διάφορους λόγους δέν μπόρεσαν νά τεματίσουν. Τους άναφέρουμε κι αυτούς γιατί κι αυτοί αγωνίστηκαν άλλος λιγότερο, άλλος περισσότερο. Πεχλιβάνης, Αναγνωστάρας, Μπολονάκης Τσιάνας, Δαυίδ, Ζιάνος, Γρηγοριάδης, Ζαρέγκας, Θεοδορίδης, Δαλατολάς, Τρικεριώτης και Χαλαμπίδης.

Έτσι και ό 8ος Διάπλους έγινε ιστορία.



Οί Χρ. Τσάμης και Χρ. Καγιακειϊσίδης μετά τόν τεματισμό

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Σχετικά μέ τή χορήγηση 80.000 δρχ. από τήν Γενική Γραμματεία Άθλητισμού και τόν ΕΟΤ στό Σίθωνα, τó Δ.Σ. του Σίθωνα για τήν άποκατάσταση τής αλήθειας είναι ύποχρεωμένο νά αναφέρει τά εξής:

Κατά τή διάρκεια του 8ου διάπλου άκούσθηκε από τά μεγάφωνα όπιο ό βουλευτής Τσουπλάκης ένήργησε ώστε νά δοθούν στό Σίθωνα 80.000 δρχ. από τόν ΕΟΤ και τή Γ. Γραμματεία Άθλητισμού. Η αλήθεια είναι όπιο ό Σίθωνας κάθε χρόνο παίρνει αυτά τά χρήματα και πώς για φέτος και οι τρεις βουλευτές μας ένδιαφέρθηκαν γι' αυτό, ειδικά ό κ. Ξανθόπουλος πού τυχαίνει νά ναι σαν Νικητιανός μέλος του Δ.Σ. του Σίθωνα.

Μέ τήν εύκαιρία αυτή θά θέλαμε νά ζητήσουμε από τους βουλευτές του Νομού νά έντεινουν τó ένδιαφέρον τους για τó Σίθωνα πού όμολογούμε πώς είναι ειλικρινές και ζωηρό.

Δημοτικά Τραγούδια τής Νικήτης

κήτης, οι εξής: 1) Μιχαήλ Μάντσιος, 85 έτών, γεωργός, 2) Στυργιανή Φουντούκη, 81 έτών, οικοκυρά, 3) Άγγελίνα Κρικέλα, 80 έτών, οικοκυρά, 4) Μαρία Καλέα, 78 έτών, οικοκυρά, 5) Ίωακείμ Κασσανδρινός, 73 έτών, γεωργός, 6) Άσανω Γεωργούδη, 71 έτών, οικοκυρά, 7) Φιλώτας Μάντσιος, 63 έτών, κροεπόλης, 8) Νικόλαος Γκέτσος, 66 έτών, γεωργός, 9) Νικήτας Μητσιάρας, 58 έτών, γεωργός, 10) Νικήτας Χριστιανός, 56 έτών, γεωργός, 11) Κόμνω Κρικελίκου, 47 έτών, οικοκυρά, 12) Χριστόφορος Καζάνης, 43 έτών, οργανοπαίχτης και Άριστειδης Θωμάς, 42 έτών, οργανοπαίχτης, 13) Άθανασία Αναγνωστάρα, 40 έτών, οικοκυρά, 14) Είκοσι έξι τραγούδια τά πήρα από τή συλλογή του διδασκάλου κ. Τριαντάφυλλου Αναγνωστάρα, πού είναι δημοσιευμένη στό τέταρτο τεύχος των «Χρονικών τής Χαλκιδικής» έκδοση 1963, τέ τίτλο «50 τραγούδια τής Νικήτης».

Τά τραγούδια πού μάζεψα τά χώρισα σε έντεκα κατηγορίες σύμφωνα μέ τίς «όδηγίες για τή συλλογή λαογραφικού ύλικού» του Δημητρίου Πετροπούλου.

Για τίτλους των τραγου-

διών χρησιμοποίησα ή ένα στίχο απ' τó τραγούδι (συνήθως τόν πρώτο) ή τó όνομα στο όποιο αναφέρεται τó τραγούδι. Δίπλα στο τίτλο ενός τραγουδιού σημειώνω αν αυτό είναι χορευτικό ή έπιτραπέζιο (δηλ. άργόσυρτο). Για όσα δέ τραγούδια υπάρχουν παραλλαγές δημοσιευμένες στις συλλογές του Ν. Πολίτη ή του Δ. Πετρόπουλου ή σε άλλες γνωστές συλλογές, υπάρχει ύποσημείωση πού δείχνει τή σελίδα στην όποια βρίσκεται δημοσιευμένη ή παραλλαγή του τραγουδιού. Όπου δέ τά τραγούδια είναι έλλιπή και τυχαίνει νά υπάρχουν παραλλαγές τους από άλλα μέρη τής Χαλκιδικής (δημοσιευμένες στα διάφορα τεύχη των «Χρονικών τής Χαλκιδικής») στο ύπόμνημα δίνω τους στίχους ή τά κομμάτια πού λείπουν απ' τó τραγούδι τó δικό μας.

Τέλος, τά τραγούδια τά έγραψα όπως ακριβώς μου τά είπαν, χωρίς τήν παραμικρή διόρθωση, έρμηνεύοντας τίς άγνωστες λέξεις. Τήν έξήγηση δέ μερικων λέξεων τήν γράφω, όπως μου τίς έρμήνευσαν αυτοί πού μου ύπαγόρευσαν τó τραγούδι.

Νικήτη, 27/1/72

(Συνέχεια στο έπόμενο)

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΛΟΓΕΡΟΙ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)
και για άλλες εργασίες (μελισσοκομία, ξύλευση κλπ.).

Ένω λοιπόν το συνεργείο με τα μηχανήματα εργαζόταν για την κατασκευή αντιπυρικής ζώνης, ξαφνικά από μακριά φάνηκε ναρχεται ένας «Άγγελος» μόνον που ήταν στα μαύρα ντυμένος.

Παραξενεύτηκε ο άδηγος με τους άλλους, βλέποντας τον ρασοφόρο σε τέτοιο μέρος. Τι να ζητούσε άραγε;

Δέν άρχισαν όμως να καταλάβουν τι συμβαίνει. Κάποιος άγγελος είπε στους άγιους των μεναστηριών του Άγιου Όρους: «τό Κράτος κάνει δασικούς αντιπυρικούς δρόμους στη Σιθωνία· δέν πάτε να δείτε τι γίνεται; Δέν χρειάζονται άλλες προσευχές»

Πράγματι ο ρασοφόρος από τη Μονή Κασταμονίτου του Άγ. Όρους, όργισμένος διάταξε σαν άγγελος Κυρίου, τους έκκληκτους ανθρώπους να σταματήσουν άμέσως τις εργασίες.

Οί άνθρωποι τον ρώτησαν γιατί, και αυτός απάντησε: «Δικά μας είναι τά δάση, δουλέψαμε, κουραστήκαμε, πολεμήσαμε, ιδρώσαμε, για να τα κάνουμε, γιαυτό να φύγετε άμέσως».

«Μά άνθρωπε του Θεού, ζώνες αντιπυρικές και δασικούς δρόμους κάνουμε για να προστατέψουμε τό δάσος· δέ θέλουμε να τό πάρουμε».

Φασαρία, κακό, φωνές από τον Άγιο Πατέρα. Τελικά οί άνθρωποι μπροστά στις φωνές και τή φασαρία, σταμάτησαν τή δουλειά.

Δέν ξέρουμε ποιός και ποιά λύση έδωσε.

Ένα ξέρουμε, πώς οί Άγιοι Πατέρες, πρέπει γρήγορα να γυρίσουν στα Μοναστήρια, τα κελιά και τις σκήτες τους και να αφήσουν στο Κράτος, τους άγρότες και τις Κοινότητες, τά δάση και τά χωράφια.

Είναι τέλος πάντων και θέμα ήθικης τάξης, οί Καλόγεροι να πάνε στο σπίτι τους, που αρχίζει από την Ούρανούπολη και μέσα και να μās αφήσουν ήσυχους, στο δικό μας σπίτι.

Άν δέν τό καταλάβουν, ή Κυβέρνηση, τό Κράτος, να τους βάλει στη θέση τους και γρήγορα μάλιστα. Και να αφήσουν κατά μέρος τά χρυσόβουλα και τά Ταπία.

Γιατί τό ποτήρι κάθε μέρα γεμίζει και άρχισε να ξεχειλίζει. Γράψαμε και σε προηγούμενο φύλλο και μάλιστα υπάρχει και χάρτης με την έκταση που κατέχουν οί Καλόγεροι με τά «Χρυσόβουλα» τους και τά «Ταπία» τους (τά δάση μας και τά χωράφια μας).

Γράψαμε, διαμαρτυρηθήκαμε, φωνάξαμε πολλές φορές, κανείς δέν μās άκούει.

Έμεις όμως θα συνεχίσουμε να γράφουμε, ώπου κάποιος υπεύθυνος να διαβάσει και να καταλάβει, ότι πρέπει να κινητοποιηθεί τό Κράτος και όχι να επιτρέπει να γίνεται ό,τι θέλουν μερικοί Καλόγεροι.

Σάν νέοι, περιμένουμε περισσότερη στοργή για τους άγρότες μας, τους μελισσοκόμους μας, τους ελαιοπαραγωγούς μας και τους φυτοκαλλιεργητές μας, από τό Κράτος.

Περιμένουμε να γίνει πραγματικότητα «ή Γη στους άγρότες, τό δάσος στις Κοινότητες, στο Κράτος».

«Ο ΣΙΘΩΝ»
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
 Ίδιοκτησίας
 Έκπολιτιστικής Έταιρείας
ΝΕΩΝ
 Νικήτης Χαλκιδικής
ΣΤΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Δ)ση: ΕΒΕΝ Ο ΣΙΘΩΝ
 Νικήτη Χαλκιδικής
Τυπο Μουγκος
 Πρ. Νικολάου 1 ☎ 272252

Τό Ρυμοτομικό τής Νικήτης

(Συνέχεια από τη σελ. 1)
ρυμοτομικού σχεδίου παραλί-
ας Χαλκιδικής» (ΦΕΚ 26Δ)
δέν είχαν μέν τά ως άνω ε-
λάχιστα όρια πλην όμως ταύ-
τα είχαν:

Έλάχιστον πρόσωπον: δέκα (10) μέτρα.

Έλάχιστον βάθος: δώδεκα (12) μέτρα.

Έλάχιστον έμβαδόν: διακόσια πενήντα (250) τετρ. μέτρα.

γ) Όσαύτως κατά παρέκ-
κλιση από του άνωτέρω έδα-
φίου α) θεωρούνται άρτια τά οικόπεδα άτινα κατά τό χρονικό διάστημα από τής δημοσιεύσεως τής εν τώ έδαφίω β μνημονευόμενης υπ' αριθμ. 16)1970 άποφάσεως του Νομάρχου Χαλκιδικής μέχρι τής δημοσιεύσεως του ως άνω από 24.3.1976 Π.Δ)τος, δέν είχαν μέν τά κατά τώ έδαφίω α μνημονευόμενα έλάχιστα όρια έμβαδού και διαστάσεων πλην όμως ταύτα είχαν:
Έλάχιστον πρόσωπο: δέκα τέσσερα (14) μέτρα.
Έλάχιστον βάθος: Είκοσι (20) μέτρα.
Έλάχιστον έμβαδόν: τετρακόσια (400) τετρ. μέτρα.

2. Ή παράγραφος 3 του άρθρου 3 του αυτού ως άνω από 24.3.76 Π.Δ)τος, αντικαθίσταται ως άκολουθως:

«3. Οικοδομικόν σύστημα τό των πτερύγων».

3. Ή παράγραφος 4 του άρθρου 3 του αυτού ως άνω από 24.3.1976 Π.Δ)τος αντικαθίσταται ως άκολουθως:

4. Μέγιστος επιτρεπόμενος αριθμός δρόφων των οικοδομών δύο (2) με άνώτατον ύψος επτά και ήμισυ (7.50) μέτρα, εις τό άνωτέρω ύψος δέν συμπεριλαμβάνεται τό ύψος τής στέγης».

Τώρα έμεις πρέπει να καθίσουμε μεταξύ μας να κανόνισουμε πώς θα βρούμε τρόπο να κτίσουμε και να κάνουμε πραγματικότητα τά σχέδια.

Να αφήσουμε κατά μέρος

τις διαφορές και καλόπιστα να άκούσουμε τους υπεύθυνους, αυτούς που ξέρουν πέντε πράγματα περισσότερα από μās, να μās εξηγήσουν και να μās πουν τι πρέπει να κάνουμε.

Πρέπει να άρχισει να ζει αυτό τό χωριό.

Μπορεί να γίνει μεγάλο, άρκεί να τό θέλουμε, και πρέπει να τό θέλουμε.

Και ή Κοινότητα να συνεχίσει τις προσπάθειες μαζί με όσους μπορούν, για να καλύτερέψει τους όρους δομήσεως ή ό,τι άλλο δέν είναι όπως συμφέρει όλους.

Δηλαδή αν καταλάβουμε πώς όπου και αν είμαστε πρέπει να υποστούμε και μεις μία φθορά για τους δρόμους και τά πάρκα, ή τους κοινόχρηστους χώρους, τότε είναι πολύ εύκολο αυτός που καταστρέφεται τό οικόπεδό του από ένα δρόμο ή κάτι άλλο, να βρει και αυτός 250 τετραγωνικά κάπου, να κάνει ένα σπιτάκι, αφού είχε πίο πριν οικόπεδο και είναι κρίμα να φύγει αυτός για να γίνουμε έμεις.

Τό νερό τής Νικήτης

Χρόνια τώρα τό πρόβλημα «νερό» ταλαιπωρεί τή Νικήτη, ιδίως τό καλοκαίρι που ή κατανάλωση με τον τουρισμό είναι αυξημένη. Ειδικά τό φετεινό καλοκαίρι ήπιαμε περισσότερη «άμύρα» από κάθε άλλη φορά. Τώρα βέβαια με τον περιορισμό τής κατανάλωσης τό νερό βελτιώθηκε σημαντικά. Όμως αυτό δέν είναι λύση. Δέ μπορούμε να περιμένουμε κάθε φορά τό χειμώνα για να γίνεται ύποφερό τό τό νερό.

Τό καινούργιο Κοινοτικό Συμβούλιο, που θα βγει από τις εκλογές τής 15ης Οκτωβρίου, πέρα από τά άλλα προβλήματα έχει να επιλύσει και τό πρόβλημα του νερού. Είναι από τά πιο βασικά προβλήματα κι έχει τήν πρωτεριάτητα

ΤΙ ΜΑΣ ΑΦΗΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Κάνοντας μια έκδρομη τώρα που άρχισαν όλα να ήσουν χάζουν στίς όμορφες άκρογιαλιές της ΣΙΘΩΝΙΑΣ με έκπληξη βλέπουμε πως έχει καταντήσει ένας άπέραντος ΣΚΟΥΠΙΔΟΤΟΣ.

Παντού μέχρι και δίπλα στη θάλασσα πάνω στην χρυσή άμμουδιά υπάρχουν χαρτιά, νάυλον, άποφάγια, μπουκάλια, λογής λογής σακκούλες και ό,τι άλλο μπορεί να φαντασθεί κανείς.

Και μέσα στην όμορφη ά του ήρεμου τώρα πιά τόπου σκεφτόμαστε πως τάχα να μπορούσαμε να προστατέψουμε άπό τά σκουπίδια την άμμοια φύση.

Πάντα εύκολα μπορείς να χαλάσεις κάτι και πολύ δύσκολα να τó ξανακάνεις.

Φυσικά αυτοί που βρίσκονται κοντά στη φύση, οί άγρότες, οί παραδές και οί βοσκός δέ γέμισαν με σκουπίδια τόν τόπο. Γιατί μέχρι πριν ένα δυό χρόνια σκουπίδια δέν υπήρχαν.

Επομένως οί ξένοι (Έλληνες και μή) είναι αυτοί που μαζί με τά χρήματά τους μās αφήνουν και τά σκουπίδια. Αυτούς επόμενος πρέπει να συνεισώμε ή να τούς αναγκάσουμε να μη μās λερώσουν.

Ένας καλός τρόπος είναι να μένουν σε οργανωμένους χώρους, αλλά αυτό δέν είναι πάντα δυνατό. Γιατί και οργανωμένοι πολλοί χωροι δέν υπάρχουν και ό κόσμος δέν είναι υποχρεωμένος να μένει σε ένα μέρος.

Ό καλύτερος και πιό εύκολος τρόπος είναι ή συγκέντρωση σε προκαθορισμένους χώρους τών σκουπιδιών. Πρέπει να υπάρχουν βαρέλια ή μικρά τρέιλορ (πλατφόρμες) σε όρισμένα σημεία που θα υποδεικνύονται με σήματα. Και να είναι έμφανή, για να μην παρατηρείται τó σημερινό φαινόμενο μέσα άπό τά αυτοκίνητα να φεύγουν σαν πυ-

ραυλοί σακκούλες και σακούλακια με κάθε λογής περιεχόμενο.

Μετά θα πρέπει ή Τροχαία, ή Χωροφυλακή, ή Κοινοότητες, ή Άγροφυλακή και οί Δασοφύλακες να γίνουν οί προστάτες και φύλακες της παραλίας και τού δάσους. Να είναι τά μάτια που θα βλέπουν για να δώσουν οδηγίες, πληροφορίες και στην άνάγκη να καταγγείλουν αυτούς που θα θελήσουν να συνεχίσουν να καταστρέφουν την όμορφη ά του τόπου με τίσ ενεργειές τους. Τέλος ή Νομαρχία θα έπρεπε να πάρει ενεργό μέρος για να φυλάξει τίσ άμμουδιές και τά δάση.

Τό ίδιο θα έπρεπε να κάνει και ό ΕΟΤ. Τι τουρισμός είναι αυτός τέλος πάντων χωρίς τó παραμικρό ενδιαφέρον για τίσ όμορφιές του τόπου.

Και ερχόμαστε στα μέσα διαφήμισης του κοινού, ραδιοφώνο, τηλεόραση, θα έπρεπε να υπάρχει έκπομπή ειδική για να ενημερώσουν τó κοινό.

Φυσικά και μεϊς σαν εκπαιδευτικός σύλλογος θα έπρεπε να περισσότερο να κάνουμε και όχι να λέμε μόνον λόγια.

Άς ελπίσουμε πως τού χρόνου θα είναι όλα καλύτερα.

Περιμένουμε.

ΟΧΙ ΑΛΛΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

Είναι κάπου εξήμιση τó πρωί και πάω να σηλώσω τά δύχτια. Δυό-τρία σπίτια άκόμα και φτάνω στη βάρκα, όταν βλέπω την κυρα-Μαρία με μια σακούλα στο χέρι να πηγαίνει προς τή θάλασσα.

Μόλις φτάνει στο κύμα παίρνει φόρα και πετá τή σακούλα όσο πιό βαθιά μπορεί.

Άπό τή σακούλα βγαίνουν δυό-τρία κονσερβοκούτια και πολλά χαρτιά.

Η κυρά-Μαρία δείχνοντας εύχαριστημένη παίρνει τó δρόμο για τó σπίτι της.

Τήν σταματώ και τή ρωτώ αν σκέφτηκε καλά αυτό που έκανε.

— Τι να σκεφτώ πιδάκι μ'.

— Η Κοινότητα θειά Μαρίγια γιατί πληρώνει τόν σκουπιδιάρη; Έτσι για πλάκα;

— Για να πιτάει ή κόσμος τά σκουπίδια τ'. Άλλά ίγώ άφου έχου κοντάμ' τ' θάλασσα, γιατί να πιριμένου τού σκουπιδιάρη.

— Σκέφτηκες ποτέ θειά Μαρίγια που θα πñν' τά σκουπίδια αυτά;

— Σ' Κασάντρα, που άλλου;

— Στη Κασάντρα θα πñν που για να φτάσουν πρέπει να κάνουν είκοσιπέντε (25) χιλιόμετρα ή σε καμιά άπ' τίσ όμορφες άκρογιαλιές μας, σ' αυτές που τραβούν τόν κόσμο και ερχεται τó καλοκαίρι για παραθερίση στη Νικήτη και άνασαινούμε λίγο καλύτερα οί Νικητιανοί. Γιατί λίγο - πο-

λύ όλοι κερδίζουμε άπό τούς παραθεριστές.

Δέν μās φτάνει δηλαδή που δέν έχουμε νερό, χαλάμε και τίσ άκρογιαλιές μας. Τότε γιατί να ερθουν στη Νικήτη οί τουρίστες; Τι να κάνουν;

Η κυρά-Μαρία μετά άπό αυτά, κατέβασε τó κεφάλι και έφυγε.

Πέρασα κι' άλλα πρωινά μπροστά άπό τó σπίτι της κυρα-Μαρίας, μά ποτέ δέν τή βοήκα να πετάει σκουπίδια στη θάλασσα. Είχε καταλάβει τó λάθος της.

Τήν κυρά-Μαρία, όπως και τίσ περισσότερες νοικοκυρές που ζούν δίπλα στη θάλασσα, δέν τίσ έχει πει κανένας ότι πιό εύκολα βγαίνουν τά σκουπίδια τους στίς άκρογιαλιές μας άπό τó να πñν στην Κασάντρα, που κι' εκεί ζούνε άνθρωποι, και δέν έχουμε δικαίωμα να τούς κάνουμε τόν τόπο τους σκουπιδότοπο.

Και τήν υποχρέωση να τίσ τó πληροφορήσουμε τήν έχουμε εμείς οί μαθητές, οί φοιτητές, οί γραμματιζούμενοι ό πως συνηθίστηκε να μās λένε στο χωριό μας.

Δέν πρέπει να χάνουμε λοιπόν ούτε τήν παραμικρή ευκαιρία, να τίσ τó πούμε, αν θέλουμε να έχουμε τίσ όμορφες άκρογιαλιές μας, αν θέλουμε να έχουμε τουρίστες, αν θέλουμε να άνασαινούμε λίγο καλύτερα.

Και θέλουμε όλοι μας.

Η ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΝΙΚΗΤΗΣ

Μάθαμε ότι επιτέλους διατέθηκε πίστωση για τή διαμόρφωση του κόμβου της Νικήτης. Ήταν κάτι που έπρεπε να είχε γίνει άπό καιρό.

Είναι γνωστή σ' όλους ή διασταύρωση της Νικήτης και πολύ περισσότερο στους Νικητιανούς, που χρόνια τώρα πληρώνουν τήν άδιαφορία τών άρμοδίων με ανθρώπινες ζωές. Η Νικήτη είναι τó μόνο χωριό μέσα άπ' τó όποιο περνάει τó νέο όδικό κύκλω-

μα της Χαλκιδικής. Η προχειρότητα όμως με τήν όποία έγινε τó έργο άπ' τήν αρχή έγκυμονούσε χίλιους δυό κινδύνους για τούς κατοίκους της περιοχής, που με τρόμο έβλεπαν τά περισσότερα αυτοκίνητα να περνούν άπό μπροστά τους με ίλιγγώδη ταχύτητα. Έτσι οί διαμαρτυρίες τους ήταν έντονες και συνεχείς, ιδίως τούς θερινούς μήνες που τó πρόβλημα εξ αί-

τιας της μεγάλης κίνησης γίνονταν πιό όξυ. Η μελέτη για τή διαμόρφωση του κόμβου είναι ήδη έτοιμη άπό καιρό. Έτσι δέ μένει παρά να αρχίσουν οί εργασίες όσο γίνεται συντομότερα. Ελπίζουμε πως αυτή τή φορά ή καθυστέρηση δέ θάναϊ γνώρισμα της Δημοσίας Διοίκησης κι ή γραφειοκρατία θα παραχωρήσει τή θέση της στην πράξη για να περατωθεί τó έργο σύντομα.